

- Ковзне стратегічне планування, яке дозволяє вносити коригування в стратегічні плани після закінчення певного часового періоду;
- Нефінансові критерії якості роботи як складова оперативного плану;
- Використання інформаційних систем планування та управління ефективністю.

Здійснивши аналіз сучасних концепцій бюджетування, можна дійти до висновку, що кожна з концепцій має на меті: спрощення розподілу ресурсів організації та покращення показників її діяльності. Але, на нашу думку, необхідно відокремити саме концепцію Better Budgeting (покращене бюджетування), яка бере під увагу усі важливі аспекти бюджетування та планування на підприємстві, враховуючи специфіку його діяльності, рівень розвитку та масштаб бізнесу. Додатково, концепцію Better Budgeting можна ефективно застосовувати в українській практиці: поєднуючи у собі традиційне та сучасне бюджетування, зазначена концепція дозволяє прискорити процес планування основних витрат без введення кординальних змін у звичайний ритм функціонування компанії.

Список використаних джерел

1. Терещенко О.О., Бабяк Н. Д. Фінансовий контролінг: навч. посіб. Київ: КНЕУ, 2013. 407 с.
2. Буратчук Н. В. Beyond Budgeting – модель фінансового управління XXI століття. *Ринок цінних паперів України*. 2012. Вип. № 1-2. С. 53-58
3. Бабяк Н. Д., Савич О. В. Beyond Budgeting – інноваційна модель управління для сучасного бізнесу. Корпоративні фінанси: проблеми та перспективи інноваційного розвитку. Київ : КНЕУ, 2017. С. 113–117.
4. Зінькевич Т. О. Переваги та недоліки традиційного бюджетування на підприємстві, актуальність пошуку альтернативи. Корпоративні фінанси. Київ : КНЕУ, 2017. С. 137–141.

Георгієва Ю. С., бакалавр
Зварич Л. В., ст. викладач
 кафедри менеджменту організацій
 Одеського національного економічного університету

ІННОВАЦІЇ У МЕНЕДЖМЕНТІ ПІД ЧАС ВІЙНИ

Війна не тільки руйнує встановлені ринкові правила, змінює попит і пропозицію, але й створює нові можливості для підприємців проявити себе.

На початку війни більшість підприємств повністю або частково припинили свою діяльність, проте повне усвідомлення ситуації та

переосмислення цінностей компанії привели до появи нових стратегій, що активно використовуються підприємцями під час війни. До них можна віднести:

1. Диджиталізацію бізнесу.

Одним із вирішальних факторів успішної адаптації компанії стала диджиталізація, а саме створення інтернет-магазинів. Даний варіант є найбільш оптимальним на сьогоднішній день, оскільки задля його створення не потрібно орендувати офіс та наймати персонал — на початкових етапах достатньо власних сил.

2. Волонтерську діяльність.

Варто відмітити, що зараз майже кожен підприємець займається волонтерською діяльністю. Допомога ЗСУ, мешканцям окупованих територій, переселенцям – усе це підсилює сенс функціонування бізнесу, підіймає моральний дух, мотивує та об'єднує робітників.

3. Вихід на закордонні ринки.

Зіткнувшись із скороченням українського ринку, підприємці звернули увагу на закордонні країни як на потенційний варіант для розвитку свого бізнесу. Особливо українські підприємства зацікавилися Польщею. По - перше, через близькість до України, що означає коротші терміни доставки та витрати, по -друге, через чіткі комерційні умови.

Зміни затонулі й сферу управління персоналом. Серед інновацій у кадровій сфері можна виділити: ефективне навчання і розвиток персоналу, поліпшення робочих взаємин і створення творчого середовища, поліпшення якості трудового життя, стимулювання креативних ідей.

Сьогодні майже кожна компанія вже напрацювала свої інноваційні та практичні методи функціонування під час війни. Тому, можна зробити висновок, що воєнний стан не тільки закриває певні двері, а й відчиняє нові.

Список використаних джерел

1. Сновідович І. В., Інноваційні рішення в системі управління персоналом у час війни. Науковий вісник Львівського університету імені Івана Франка. Економічні науки. 2023. № 3. С. 133 - 151.
2. Беялов Т. В. Інноваційний розвиток підприємництва в умовах війни та в післявоєнний період. Актуальні проблеми економіки. 2022. №3. С. 184 - 191.

Георгієва Ю.С., студентка
Піскун А. В., к.е.н., ст. викладач
кафедри менеджменту організацій
Одеського національного економічного університету

НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ТЕОРІЙ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ